

Apocalipsa – Lecția 9

Numele Fiarei și numele lui Dumnezeu

Apocalipsa 13-14

Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus (14:12)

SCOPUL LECȚIEI

- ✓ Să înțelegem că semnul fiarei este un mod de viață ce ne înstrăinează de Dumnezeu prin compromisurile pe care le acceptăm zi de zi

Capitolul treisprezece poate fi ușor împărțit în două blocuri mari de text. Primele 10 versete descriu prima fiară, iar restul capitolului descrie fiara a doua. Capitolul se încheie cu atenționarea din versetul 18 — „Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este: șase sute, șazeci și șase” — a cărui interpretare a dat multă bătaie de cap cititorilor *Apocalipsei*, de-a lungul istoriei.

Trebuie să ținem cont de faptul că semnul fiarei are un corespondent pozitiv în carte. În timp ce unii primesc pe frunte semnul ei (vezi 13:7-8 și 16-17), alții sunt pecetluiți cu Numele lui Dumnezeu și a Hristosului Său. La pecetluirea slujitorilor lui Dumnezeu asistăm în capitolul 7:1-8, deznodământul istoriei în această privință fiind menționat de mai multe ori în carte (7:9-17; 15:1-5 și capitolele 21-22). Este deci evident faptul că cele două semne trebuie interpretate unul în lumina celuilalt. Semnul lui Dumnezeu marchează pe slujitorii lui Dumnezeu și reprezintă realitatea Împărăției lui Dumnezeu. Semnul fiarei reprezintă sistemul de valori al fiarei, este opusul semnului lui Dumnezeu și marchează pe slujitorii sau pe închinătorii fiarei.

ÎNTREBĂRI

1. Ce legătură găsiți între capitolele 12 și 13? Despre ce este vorba în capitolul 13?
2. Cum este descrisă fiara dintâi? Dar fiara a doua?
3. Balaurul sau Satan fiind dumnezeul veacului acestuia ce ar putea reprezenta cele două fiare?
4. În ce mod am putea fi ajutați să dăm răspuns la întrebarea precedentă de paralela pe care Ioan o face între Daniel 7:1-8 și fiara dintâi?
5. Ce aduce în plus textul din Apoc. 17:1-18?
6. Ce ne-ar putea îndreptăți să considerăm fiara a doua ca fiind sistemul religios apostat? (vezi Apoc. 19:20).
7. Ce ne-ar îndreptăți să numim balaurul și cele două fiare ca fiind hidoasa trinitate, care încearcă să aducă pe locuitorii pământului să li se închine?
8. Citiți Apoc. 2:8-11, 12-17 și 3:7-12. Cum vedeți conlucrarea dintre cele două fiare în aceste contexte? Dar în contextul răstignirii Domnului Isus?
9. Ce se spune despre Numele fiarei sau despre numărul numelui ei în 13:16-18?
10. Citiți versetele 14:9-11 și 14:12-13. Cum se primește semnul fiarei? Dar Numele lui Dumnezeu pe frunte?
11. Ce ar putea să reprezinte semnul fiarei? Analizează exemplul vieții lui Solomon (prezentat în provocare) și apoi gândește-te la moduri în care lași compromisul să pătrundă în viața ta.

PROVOCARE

Numărul numelui fiarei – 666 – îl găsim în Vechiul Testament legat de un om, de un context al vânzării și cumpărării și care, prin tot ceea ce reprezintă, este dovada unui compromis și a unei apostazii condamnate și pedepsite de Dumnezeu. Deci contextul vechi-testamental cu pricina și cel din *Apocalipsa* par să fie comparabile. Textul se află în 2 Cronici 9:13.

Scriptura afirmă că Solomon „a șezut pe scaunul de domnie al Domnului” (1 Cron. 29:23). Ca urmaș al lui David și ca beneficiar al Legământului davidic, Solomon ar fi trebuit să promoveze interesele lui Dumnezeu și să facă din Ierusalim o poartă spre cer, un loc în care oamenii să vină să se întâlnească cu Dumnezeu (așa cum se vede și din rugăciunea Lui la inaugurarea Templului în 2 Cronici 6). Dar el a fost mai interesat de aur și argint, de vânzări și cumpărări ca de Domnul (2 Cron. 1:15, vezi 9:27 și 8:12-18). Toate acestea l-au înstrăinat de Dumnezeu:

⁴Când a îmbătrânit Solomon, nevestele i-au plecat inima spre alți dumnezei; și inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David. ⁵Solomon s-a dus după Astartea, zeița Sidonienilor, și după Milcom, urâciunea Amoniților. ⁶Și Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, și n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David. (1 Împ. 11:4-6)

Fidel modului său aluziv de a comunica, Ioan ia această cifră legată de viața lui Solomon — aparent banală și ne semnificativă —, ca să ne atragă atenția asupra *abandonării sistemului de valori* pe care trebuia să-l reprezinte Solomon și poporul lui. Prin ambițiile lui Solomon, Ierusalimul a pornit pe drumul lepădării de Dumnezeu, îmbrăcând sistemul de valori al Tirului, pentru ca la urmă să aibă parte de soarta lui.

Atunci Dumnezeu a rupt împărăția din mâinile fiului lui Solomon, acum însă Dumnezeu era pe punctul să dărâme Ierusalimul și Templul. Soarta Ierusalimului apostat este descrisă în capitolele 17-18 din *Apocalipsa*, unde Ioan folosește limbajul oracolelor profetice despre căderea Tirului din Ezechiel 26-28, oferindu-ne astfel un nou argument pentru identificarea numărului fiarei.

Provocare

Trăim vremuri în care se vorbește tot mai mult despre cipurile ce urmează a fi implantate pe frunte sau pe mână, despre pașapoarte biometrice, despre banalul cod de bare de pe toate produsele care conține cifra 666... Să nu uităm că așa cum Numele lui Dumnezeu pe frunte nu se vede (vezi 1 Ioan 3:1-10), tot așa nici semnul fiarei nu se vede. După cum Numele lui Dumnezeu se leagă de trăirea în neprihănire, tot așa semnul fiarei se leagă de acceptarea compromisurilor în viața de zi cu zi. *Problema noastră majoră este că așteptând și urmărind aspectele senzaționale legate de realități exterioare, putem foarte ușor trăi în compromisurile care ne vor împiedica să intrăm pe porți în cetate (Vei Apoc. 21:1-8; 22:12-15)*

Fiind într-o carte profetică, interpretarea legată de semnul fiarei trebuie să plece din cercul destinatarilor care au primit cartea. Așadar semnul fiarei trebuia să fi fost o realitate nu doar pentru ei, ci și pentru Biserică de-a lungul întregii istorii.

În fața asaltului sistemului de valori secularizat care încearcă să întipărească numărul numelui fiarei în sufletul nostru, ne aducem aminte de versetul cheie al pasajului studiat: *Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus (14:12)*. Dumnezeu să ne dea putere să răbdăm și să păstrăm credința pâna la capăt, lăsând neîntinat numele lui Dumnezeu cu care am fost pecetluiți!